

(català / castellano)

(català)

EXPOSICIÓ DE KATHARINA GUN OEHLERT

Nora Ancarola

MargaXimenez

La tan dita mort de l'art ha donat com a resultat un nou tipus de creació que, testimoni i producte d'una reflexió, tendeix a transformar art i artista en mediadors d'un discurs relacionat quasi sempre amb la realitat, és a dir, en un servei públic.

La creació, i en particular la creació artística, va deixant enrera l'exclusivitat dels problemes formals i dels merament estàtics per situar-se entre els límits d'una representació sense format, o almenys, sense un format tan sols abastable amb la mirada.

Reconèixer-nos com a espectadors/es ens obliga a realitzar un treball de confrontació amb la nostra idea de la realitat, de la qual cosa ja no podem quedar al marge.

Amb Katharina Gun Oehlert, MX ESPAI 1010, incorpora, al seu programa d'exposicions, una artista que ha sabut desenvolupar les seves reflexions plàstiques més enllà de les propostes derivades de les trames formals convencionals. Quan al setembre de 1998 vam inaugurar el nostre espai amb una exposició internacional d'obres de petit format, la nostra intenció fou obrir una porta a tots els contra-teixits, a tots els laboratoris de creació, a tots els llocs d'experimentació constant, com és el taller de Katharina Gun Oehlert.

Després d'uns quants anys de confusió, alguns artistes provinents del món tèxtil, traspasant estereotips, ens parlen dels materials tèxtils com un medi idoni per a discórrer sobre el món, ja que contenen en si mateixos conceptes que el propi llenguatge ha incorporat en parlar de les estructures socials, en els seus aspectes més variats.

Trama i xarxa, són paraules que fàcilment ens apropen al món d'allò real; fins i tot el rizoma de Deleuze o el concepte fractal matemàtic ens parlen de noves estructures que visualitzem com a teixit.

Un teixit que, com el de Katharina Gun Oehlert, també pot ser en essència espacial i discursiu, ja que les seves obres utilitzen l'espai arquitectònic que les acull com a receptacle de transfiguració, entrecreuant concavitats que, a més de transcendir allò purament estètic, ens parlen també d'idees que configuren la condició femenina.

Artistes com Katharina Gun Oehlert, que treballen amb materials provinents de les formes antigues, permetent-nos presenciar el feliç encontre entre tradició i les

més recents estratègies artístiques, ens demostren, un cop més, que l'aposta que MX ESPAI 1010 ha fet per la fusió d'un art d'arrels tan mil·lenàries com el propi llenguatge, amb els nous conceptes de la contemporaneïtat, ha estat encertada.

(castellà)

EXPOSICIÓN DE KATHARINA GUN OEHLERT

Nora Ancarola

MargaXimenez

La tan mentada muerte del arte ha dado por resultado un nuevo tipo de creación, que, testimonio y producto de una reflexión tiende a transformar arte y artista en mediadores de un discurso relacionado casi siempre con la realidad, es decir en un servicio público.

La creación, y en particular la creación artística va dejando atrás la exclusividad de los problemas formales y los meramente estéticos para situarse entre los límites de una representación sin formato o al menos sin un formato sólo abarcable con la mirada.

Reconocernos como espectadores/as nos obliga a realizar un trabajo de confrontación con nuestra idea de la realidad, de lo cual ya no podemos quedar al margen.

Con Katharina Gun Oehlert, incorporamos al programa de exposiciones de MX ESPAI1010, a una artista que ha sabido desarrollar sus reflexiones plásticas más allá de las propuestas derivadas de las *tramas formales* convencionales. Cuando inauguramos nuestro espacio en septiembre de 1998 con una exposición internacional de obras de pequeño formato, lo que intentábamos es abrir una puerta a todos los *contra-tejidos*, a todos los laboratorios de creación, a todos los lugares de de constante experimentación, como es el taller de Katharina Gun Oehlert.

Después de algunos años de confusión, algunos artistas provenientes del mundo textil, traspasando estereotipos, nos hablan de los materiales textiles como un medio idóneo para discurrir sobre el mundo, ya que contienen en sí mismos conceptos que el mismo lenguaje ha incorporado al hablar de las estructuras sociales, en sus más variados aspectos.

Trama y red, son palabras que fácilmente nos acercan al mundo de lo real, incluso el *rizoma* de Deleuze o el concepto *fractal* matemático, nos hablan de nuevas estructuras que visualizamos como tejido.

Un tejido que como el de Katharina Gun Oehlert, también puede ser en esencia espacial y discursivo ya que sus obras utilizan el espacio arquitectónico que las acoge, como un receptáculo de transfiguración entrecruzando concavidades que , además de trascender lo puramente estético, nos hablan también de ideas que configuran la condición femenina.

Artistas como Katharina Gun Oehlert, que trabajan con materiales provenientes de las antiguas formas permitiéndonos presenciar el feliz encuentro entre tradición y las más recientes estrategias artísticas, nos demuestran una vez más que la apuesta que MX Espai 1010 ha hecho por la fusión de un arte de raíces tan milenarias como el propio lenguaje con los nuevos conceptos de la contemporaneidad, ha sido acertada.